

ECUADOR

12 T/M 24 JUNI 2011



RONDREIS



GEHANDICAPTENREIZEN

Dag 1 en 2, zondag 12 en maandag 13 juni (lange reis en de Evenaar)

Iedereen was op tijd aanwezig bij het Meeting point op Schiphol. Aan de ene kant jammer dat we pas 's avonds laat vertrokken. Aan de andere kant kunnen we dan misschien wat slapen tijdens de lange vlucht! "Elk nadeel heb z'n voordeel, toch volgens Johan Cruijff?"

Er werd al meteen een beetje met elkaar kennis gemaakt. Het bleek dat er verschillende gasten meegingen die elkaar nog kenden van een vorige reis!



Nadat de medewerkers van Axxicom, die ons helpen met instappen, zich bij ons gemeld hadden, werd er langzaam aan richting incheckbalie gelopen. Hier namen we afscheid van de vele "uitzwaaiers". Altijd gezellig wanneer er veel enthousiaste wegbrengers bij zijn! Pieter spande de kroon met wel 12 familieleden en bekenden. Leuk hoor, en dat op zo'n laat tijdstip.

Nadat we ingecheckt waren gingen we richting de gate. Een paar gasten wilden nog naar de winkels om een lekker luchtje taxfree te kopen of wat sigaretten, daar was nog net tijd voor! Ons gezelschap mocht als eerste instappen. Erg plezierig omdat je dan nog al je handbagage kwijt kunt en nog geen last hebt van de andere passagiers.



Na een lange maar voorspoedige vlucht, geen turbulentie maar wel veel eten, omdat we twee tussenlandingen hadden, kwamen we keurig op tijd aan in de hoofdstad van Ecuador: Quito. Inmiddels was het al maandagochtend. Dag twee van onze vakantie! Het werd een warm welkom daar op de luchthaven.



Er werd op ons gewacht door Juan Francisco (Juan F. genoemd), de (mede)eigenaar van de touroperator "Ecuador for All", die deze rondreis voor ons in Ecuador heeft georganiseerd.

Ook Marc Palmen, onze Nederlandstalige gids ter plaatse voor deze vakantie, was er. We boften dat Juan F. deze gids voor ons kon boeken. Er wonen niet veel Nederlandstalige gidsen in Ecuador. Marc vertelde ons later dat hij tijdens zijn omzwervingen rond de wereld zijn echtgenote vond in Ecuador. Om die reden is hij daar

blijven wonen. Daar hebben wij dus profijt van. Uitleg van alles wat we gaan bekijken en gaan doen in het Nederlands, is wel zo makkelijk!



Op naar de bus waar we de komende periode veel tijd in door zullen brengen! Het bleek een oude schoolbus (Escolar) te zijn! Niet echt heel erg comfortabel, maar wel veilig, en dat is het allerbelangrijkste. We zijn immers in Zuid-Amerika en dat zullen we de komende tijd ook merken ook!



We werden voorgesteld aan onze chauffeur en bijrijder. Juan Carlos links en Freddy rechts, hebben gedurende deze reis werkelijk alles voor ons gedaan! Niets was hen teveel! Omdat het niet verplicht is in Ecuador, zaten er b.v. geen veiligheidsgordels in de bus. Geen nood, beide heren beloofden dat die er z.s.m. wèl in zouden zitten. Daar vertrouwden we dan maar op!



Tijdens de korte rit naar ons mooie hotel Holiday Inn Express in Quito, vertelde Marc ons al veel wetenswaardigheden over zijn, inmiddels "2^e vaderland", Ecuador. Hij weet er erg veel over en kan er ook nog eens boeiend over te vertellen. Zo vertelde hij ons dat Quito, de hoogst gelegen hoofdstad (2900 meter) van de wereld is en dat deze stad de laatste 10 jaar enorm gegroeid is!

Ons hotel lag midden in de drukke stad. Het zag er mooi uit. De kamers waren snel verdeeld, en er werd met elkaar afgesproken dat we alleen even naar de kamer zouden gaan om ons wat op te frissen. En dat noemen ze vakantie!

Om 12.00 uur treffen we elkaar weer in de bar, dat klinkt beter. Daar kwam ook de eerste verrassing van Juan F.! Voor iedereen een mooie, originele Panamahoed in een bijpassende doos! Kijk, dat is nu eens attent! Iedereen was toch wel een beetje moe, maar binnen de kortste keren zaten we allemaal in de bar met een hoed op! Een leuke start van een geweldige vakantie!



Inmiddels vertelden Henk en Leon, die toevallig kamergenoten waren, dat ze er achter waren gekomen dat ze hetzelfde werk gedaan hadden. Verpleegkundige op een 1^e hulpafdeling van een ziekenhuis. Toeval bestaat niet!

We stelden ons allemaal even kort voor. Het programma voor deze dag werd ons verteld en we kregen een heerlijke welkomstcocktail. We zouden eerst gaan lunchen, dus op naar de bus! En ja hoor, tot onze verbazing zaten de gordels er al in! Een beetje verroest, dat wel, maar ze deden hun werk! Met een beetje gesleutel, werden deze door Freddy voor iedereen passend gemaakt.



Na een rit van ongeveer drie kwartier, Quito is een zeer drukke wereldstad, kwamen we aan bij ons mooi gelegen lunchadres. Wat heet lunch?? Een viergangen menu! We zouden al snel merken dat de lunch in Ecuador de belangrijkste maaltijd van de dag is. Het was allemaal even heerlijk, en om helemaal in de stemming te komen, kwamen er twee muzikanten de maaltijd opvrolijken met fijne Panfluitmuziek. Kortom, een prima start van deze mooie reis!

Met een voldaan gevoel op naar de evenaar, volgens de door de Fransen gedane metingen. De geschiedenis zou achteraf, met moderne apparatuur, bewijzen dat de Indianen, al veel eerder en op een andere plaats, aangetoond hadden dat de evenaar op een andere plaats lag. In hun museum "Middle of the World Monument", werd dit ook nog eens aangetoond, zouden wij even later zien.





Er werden daar allerlei leuke proefjes gedaan, zoals het water dat naar de ene kant wegl loopt en wanneer je een meter verder gaat staan, op het Noordelijk half rond, het water naar de andere kant wegl loopt! Heel vreemd, en bijna niet te bevatten dat we nu midden op onze wereldbol staan!



Ook kregen we een zogenaamd "schrompelhoofdje" te zien. Iets wat nog maar zo'n dertig jaar geleden nog volop gedaan werd door een bepaalde Indianenstam. Weliswaar van dode mensen en dieren, maar toch een eng idee!

Inmiddels werd het tijd om terug naar ons hotel te gaan. Iedereen was nu toch wel erg moe. Het lijkt wel of we al dagen in Ecuador zijn, zoveel hebben we al gezien, gehoord en meegemaakt!

Door de drukke stad reden we terug naar ons hotel. Unaniem besloten we om niet meer uit eten te gaan, maar om belegde broodjes te laten bezorgen in het hotel. De meesten hebben die nog opgegeten, maar er waren ook gasten die dat niet eens haalden, die waren al "vertrokken". Is ook niet vreemd na twee van die vermoeiende (reis)dagen en het hoogteverschil met Nederland! Beneden zeeniveau en 2900 meter boven de zeespiegel in Quito!



Onze eerste zorg was water. Als je op zo'n hoogte zit moet je veel, heel veel water drinken. Het kraanwater in Ecuador is niet te drinken. Ook nu weer, en tijdens de hele verdere reis, heeft Juan F. ervoor gezorgd dat er steeds voor iedereen voldoende water was.

Dag drie, dinsdag 14 juni (Calderón en Peguche)

We konden in het hotel al vroeg ontbijten, maar de meeste gasten kwamen zo rond 08.00 uur naar de ontbijtzaal voor een uitgebreid ontbijtbuffet met weer van die heerlijke verse fruitsappen .

De afspraak was dat we om plm. 09.00 zouden vertrekken, richting Calderón . Dit plaatsje staat bekend om de zogenaamde "Mazipan dolls" , allerlei figuurtjes gemaakt van brooddeeg en daarna bewerkt zodat deze lang goed blijven.



Het werd een prachtige tocht door de bergen, waarbij Marc ons weer van allerlei leuke en interessante verhalen en feiten vertelde.

Er werd ook gestopt bij een fruitstalletje in het plaatsje met de moeilijke naam, Guayallabamba. Hier kregen we van Juan F. een zeldzame, exotische typisch Zuid-Amerikaanse vrucht te proeven. De Chirimoya, met prachtig wit vruchtvlees dat een beetje zoet-zuur smaakt.



De smaak zit tussen een banaan en een peer in. Juan F. had een paar van deze vruchten gekocht en uitgedeeld aan de liefhebbers.

Leuk zo'n onderbreking!

In Calderon bezochten we een speciale winkel waar de beroemde poppetjes van brooddeeg voor ons werden gemaakt. We konden zien hoe dat in zijn werk ging. De dames die dat werk dag in, dag uit deden, waren er bijzonder behendig in. Er waren hele mooie souvenirs te koop, en dat werd dan ook volop gedaan door onze gasten! Je kunt in Ecuador betalen met USA dollars. Dit maakt het betalen en vergelijken van de prijs niet al te moeilijk.





Nog snel even een kleine reparatie aan de rem van de rolstoel van Barry...



Terug in de bus, richting ons overnachtingsadres voor de komende 3 nachten, de mooie huisjes aan het Lago San Pablo Barrio Araque.

Omdat het alweer lunchtijd was, schoven we direct aan tafel voor een heerlijke lunch met een fantastisch uitzicht over het prachtige meer!



Na de lunch vertrokken we voor ons volgende avontuur in Peguche. Dit plaatsje staat bekend om de muziekinstrumenten uit het Andes gebergte die hier worden gemaakt. We kwamen terecht in het huis van een zeer muzikale familie. Zij konden prachtig spelen en zingen. Dit deden ze dan ook speciaal voor ons. Ook de kleinste van de familie zong en speelde mee.



Er werd ons getoond hoe je een panfluit moest maken. Het leek heel gemakkelijk, maar dat is het beslist niet! Ook het spelen op een panfluit lijkt erg simpel, maar dat valt ook niet mee! Sommigen van ons hebben het geprobeerd, maar dat vereist nog heel veel oefening! Marc vertelde dat heel veel van de straatmuzikanten die je in winkelcentra ziet in Nederland, bijna allemaal uit Peguche komen.



Na een leuke groepsfoto samen met de zeer bekende panfluit Nanda Mañachi en zijn vrouw, werd het tijd om weer op te stappen.



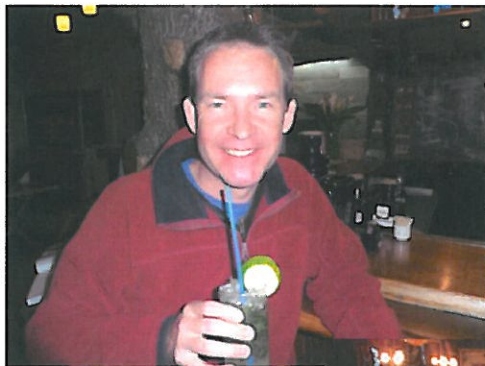
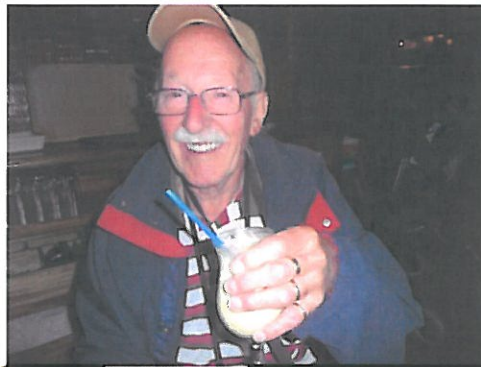
Op de terugweg brachten we nog een bezoek aan een grote winkel en een mooie galerie met prachtige wandkleden van wol. Ook een product waar Ecuador om bekend staat.



Kjerke kocht bij de galerie van José, een zeer bekende textielartiest die geweldige kleden maakt, een door hem gesigneerd wandkleed. In de winkel werden er ook nog mooie truien en vesten gekocht. Hopelijk kijken ze op het vliegveld niet te nauw, bij het wegen van de koffers!

Teruggekomen bij het hotel in Lago San Pablo Barrio Araque, kregen we allemaal een heerlijke cocktail van Gehandicaptenreizen aangeboden. Ook voor Juan F., Marc, Juan Carlos en Freddy natuurlijk. We hebben een toast uitgebracht op elkaar en op het welslagen van deze geweldige reis. Tot nu toe, is dit ook bijzonder goed gelukt!



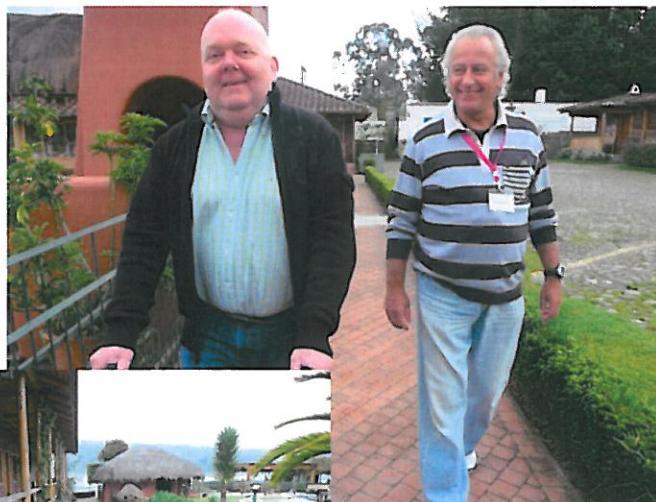




De sleutels van de huisjes werden uitgereikt en iedereen ging de koffer uitpakken en even rusten tot het diner.

Ook nu weer een overheerlijke maaltijd met prachtig uitzicht over het meer, met aan de andere kant van het meer allemaal verlichte huisjes. In Ecuador is het gedurende het gehele jaar door, om half zeven 's avonds donker. Best wel vroeg vandaar dat we hier wel even aan moesten wennen! Ook weer om half zeven, maar dan in de ochtend, is het weer licht. Heel bijzonder.

Na het diner vertelde Juan F. dat je de open haard die in elk huisje stond, aan kon laten steken. Die zou dan zo'n twee uur heerlijk branden. Liesbeth en Chris voelden daar wel wat voor, maar later hoorden we van hen dat het vuur lekker was, maar de stank van de rook daarna, is niet prettig om in te slapen! Maar ja je moet wat over hebben voor een romantische avond!



Dag vier, woensdag 15 juni, Otavalo en Ibarra City



Na het ontbijt, weer om plm. 09.00 uur op pad! Dit keer gaat de trip naar Otavalo, voor de beroemde en kleurrijke plaatselijke markt.

Op zaterdagen is de markt het grootst, maar doordeweeks staan er ook voldoende marktkramen om van alles te bekijken en natuurlijk ook om te kopen! Er werden mooie T-shirts gekocht. Ook het shirt

van het nationale voetbalteam van Ecuador werd veel gekocht en andere mooie souvenirs!



In een winkeltje bij de markt vonden we ansichtkaarten en bij het nabij gelegen postkantoor de postzegels. We hoopten dat wanneer we vandaag de kaarten zouden verzenden, deze misschien nog vóór onze thuiskomst in Holland zouden aankomen.

Moe van het geslenter op de markt, weer terug naar het hotel voor de lunch. Even rusten en/of kaarten schrijven, en dan de bus weer in om wat cultuur te snuiven in Ibarra City, met zijn koloniale straten en kerken.



Er werden prachtige foto's gemaakt van de mooie parken en gebouwen. Het weer werkte gelukkig nog steeds mee, zo'n twintig graden met af en toe een zonnetje.





We kregen daar een flink ijsje van Juan F. aangeboden. Keuze uit allerlei smaken van dat geweldig lekkere en exotische fruit uit Ecuador!

Juan F. had daarna nog een leuk idee. Ibarra City is ook bekend om het wereldberoemde en overheerlijke ijs, dat daar al meer dan 100 jaar wordt gemaakt door "Rosalia" en haar familie.



Op de terugweg naar ons hotel, zijn we nog even gestopt bij een speciale kunstnijverheidwinkel, Galeria Luis Potoz, die Marc wist. Hier heeft Leon een prachtig stuk houtsnijwerk gekocht. Niets is teveel voor onze gidsen Juan F. en Marc, als de gasten het maar naar het zin hebben!

We kwamen pas om 19.00 uur aan in ons hotel. Even bijkomen van alle nieuwe opgedane indrukken. Om 20.00 uur stond er weer een heerlijk diner op ons te wachten! Daarna nog even bij de open haard of aan de bar zitten met een drankje, en dan naar bed! Morgen weer een nieuwe dag!

Dag vijf, donderdag 16 juni, Kjerke's verjaardag, en Cotacachi

Vandaag wordt Kjerke 29 jaar! Hij werd door iedereen bij het ontbijt gefeliciteerd. Wat een prachtige omgeving om je verjaardag te vieren! Het mooie weer is z'n 1^e cadeautje voor die dag.



De ochtend is verder vrij te besteden. Dat heeft iedereen wel nodig na al die vermoeienissen van de afgelopen dagen! We hebben afgesproken dat we om half twaalf voor de koffie bijeen komen, heel Hollands!

We zaten ontspannen op het terras, uitkijkend over het prachtige meer, toen we, en in het bijzonder Kjerke, door het voltallige personeel van het hotel verrast werden met een taart versierd met kaarsjes en al. Al zingend "Happy Birthday" kwamen zij het terras op, heel mooi en ontroerend! Kjerke mocht

de kaarsjes uitblazen.

De koffie met taart (weer aangeboden door Juan F., het kan niet op, nou ja de taart ging natuurlijk wel op!) smaakte heerlijk. Daarna even iets voor onszelf doen, en dan al weer....., de lunch!



Om twee uur stappen we de bus weer in om naar Cotacachi te gaan. De stad, die alom bekend staat om de goede kwaliteit lederen producten, die gemaakt worden door de lokale bevolking.



Komt mooi uit, want er moet natuurlijk een cadeau voor Kjerke gekocht worden. Hij is volgens ons wel toe aan een nieuwe portemonnaie of heuptasje!



Een lange winkelstraat in Cotacachi met alleen maar lederwinkels. Keus volop dus. En weer werd er van alles gekocht! We hebben de hele straat afgelopen en overal zag iemand wel iets van zijn of haar gading! Omdat alles zo mooi en goedkoop is, koop je meer dan je van plan was.

Op het plaatselijke marktje is de CD "Romances Melodias Para Siempre, Ecuador 2011" gekocht. Omdat er meer gegadigden waren, en de verkoper maar één exemplaar had, is afgesproken dat voor iedereen een CD wordt gekopieerd en meegestuurd met het verslag van deze reis.



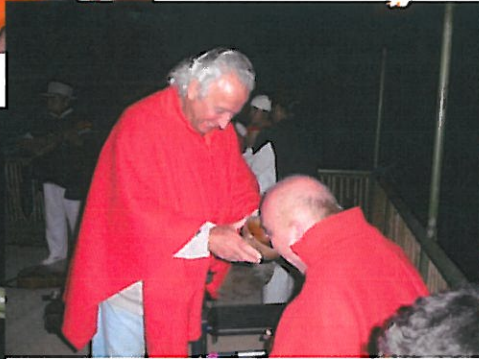
Terug in het hotel, was er al weer een verrassing. De boot van het hotel, versierd met maskers en slingers, met op elke hoek een brandende toorts, lag ons op te wachten! We gingen voor een privécruijs het meer op met aan boord een geweldig muziekgezelschap! Allemaal een leuke rode poncho aan, want het kan op het water een beetje fris worden.

Het was fantastisch om in de schemering, en later in het donker, begeleid door prachtige muziek, zang en dans, zo'n unieke rondvaart te maken. Er werd gedanst en gezongen. Ernst, natuurlijk de nog steeds jarige Kjerke, en ook Cor, werden uitgekozen om met de mooie Ecuatoriaanse dames mee te dansen.





Een heerlijk drankje met de mystieke naam "Canelazo", een soort kaneelthee met een beetje alcohol werd in houten nappen geserveerd. Je werd er heerlijk warm van. Het muziekgezelschap zong "Happy Birthday" voor Kjerke, maar dan uiteraard in het Spaans! Een verjaardag om nooit meer te vergeten.



Een beetje rozig terug in het hotel, hebben we een groepsfoto gemaakt met de muziekgroep, en toen ... weer aan het diner!



Na het eten heeft Kjerke het hele gezelschap getrakteerd op een cocktail of ander drankje naar keuze. Liesbeth heeft hem met een dikke zoen het cadeau namens de groep aangeboden, een mooi lederen heuptasje.



Iedereen en Kjerke nog het meest, was het erover eens dat dit een bijzondere en onvergetelijke dag was geweest. Moe maar uiterst voldaan ging iedereen naar bed! Morgen de jungle in, we zijn er helemaal klaar voor!

Dag zes, vrijdag 17 juni (Amazone gebied en Huasquila Amazon Lodge)



Vandaag moeten we afscheid nemen van ons mooie logeeradres. We worden hartelijk uitgezwaaid door de dames van het personeel. We hebben een lange busrit van ongeveer 5 uur naar het Amazone gebied voor de boeg. We stoppen twee keer voor een plas- en strekpauze. Gedurende de reis stijgen we tot grote hoogte. We gaan over passen die wel op 4000 meter liggen! Noem dat maar eens geen avontuur!

Jammer voor de foto's is het weer niet echt goed. Wel kan Henk onderweg nog mooie foto's maken van het Regenwoud.

Onderweg lunchen wij bij een restaurant dat bekend staat om z'n lekkere visgerechten. En ze hebben gelijk! Het smaakte heerlijk, vooral met frites erbij!



*Een beetje lucht erbij
kan geen kwaad!*

Ons uiteindelijke doel is vandaag ons volgende logeeradres, Huasquila Amazon Lodge, een prachtig gelegen resort van de familie van Juan F.

We moesten nog ongeveer 2 uur rijden, en dan zijn we er! We worden hartelijk welkom geheten door de moeder van Juan F., met natuurlijk ... een heerlijke cocktail! Wat worden we toch verwend deze vakantie!



We zijn uiteraard nieuwsgierig naar de huisjes waar we de komende dagen zullen doorbrengen. Nou, dat zat wel goed! Prachtige huisjes, goed begaanbaar en heerlijke douches.

Na het uitpakken van de koffers, gaan we aan tafel (in de buitenlucht, uiteraard wel overdekt!) voor een typisch Ecuatoriaans diner, maar wel met Sacher Torte toe!

Om ongeveer 11.00 uur zocht iedereen zijn huisje op, met of zonder begeleiding! Het personeel van het resort zou ons de komende dagen op verzoek komen halen en brengen, en wanneer het regende, kwamen ze zelfs met de parapluie!

Het was daar heerlijk slapen met die typische jungle geluiden!



Dag zeven, zaterdag 18 juni, Animal Rescue Centre en Tena

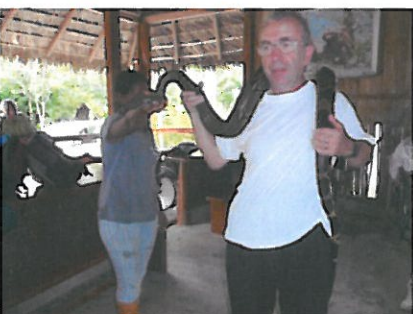


We worden wakker van de vreselijke harde regen! Wat kan het hier regenen zeg! Hadden we natuurlijk kunnen weten! Het is niet voor niets zo mooi groen hier! Wie dat wil, wordt inderdaad met poncho's en/of parapluis opgehaald om van de huisjes naar de ruimte te komen waar alles gedaan wordt, zoals nu voor het ontbijt.

Na het ontbijt besluiten Henk en Leon om lekker "thuis" te blijven om een beetje uit te rusten en heerlijk overdekt naar de tropische buien te kijken. De rest van het gezelschap gaat de bus in om het opvangcentrum voor dieren te bezoeken.

Het is niet alleen een opvangcentrum voor b.v. jonge dieren waarvan de ouders zijn doodgeschoten, maar ook worden er dieren verzorgd die in beslag zijn genomen op de vliegvelden, en dieren die zijn afgestaan door particulieren die er niet meer voor kunnen zorgen.

Eerst kregen we mooie papegaaien te zien waarmee we op de foto konden, en ook kwam er zelfs een grote slang die, als je dat wilde, om je nek werd gehangen. Dat is een heel raar gevoel! Je voelt de enorme kracht die zo'n beest heeft! Ook kwam er nog een verzorgster met een welpje van een katachtig dier, een soort panter. Dat beestje werd zo nerveus van ons, dat we gezegd hebben dat ze die maar weer snel naar z'n kooi moest brengen! Wel konden we hem of haar nog wel even fotograferen!



Gelukkig was het ondertussen droog geworden. Het werd tijd om een tour te doen langs alle kooien, om te zien wat ze allemaal voor dieren hadden. Er kwamen speciale rolstoelen voor ons die de begeleiders moesten trekken i.p.v. duwen! Een soort riksja's! Dat was best zwaar omdat de wegen erg slecht waren, vooral na die enorme regen!



We hebben krokodillen, kaaimannen, apen, zwijnen, roofvogels, soort panthers en leeuwen gezien die allemaal liefdevol werden opgevangen. Ook waren er beren die uit een circus waren gekomen, gelukkig zaten ze nu in een ruime kooi en hoefden ze geen kunstjes meer te doen! Natuurlijk zijn ze beter af in de vrije natuur, maar dat is niet meer mogelijk met deze dieren. Ze zouden niet meer zelf voor hun voedsel kunnen zorgen!

Na de interessante rondtour met een verzorger, gingen we terug naar het resort voor weer een uitgebreide lunch, en het ging weer regenen! Na de lunch regende het nog steeds, maar er moesten nodig wat boodschappen gedaan worden en er moest ook weer gepind worden na al dat winkelen!



Op naar Tena , naar de pinautomaat! Daarna nog naar een apotheek en ijzerhandel voor wat reparatiemateriaal voor een rolstoel, stukje wandelen (nog steeds door de regen!!!) en weer terug naar onze mooie huisjes. Het werd al weer donker!



Even lekker een drankje en dan staat er alweer een heerlijk diner voor ons klaar! De rest van de avond, regen, regen en nog eens regen, dan maar lekker ons bed in. Volgens Juan F. wordt het morgen wel mooi weer! Hoe hij dat weet? Niet dus, want in Ecuador doen ze niet aan weersvoorspellingen, maar Juan F. zegt dat we morgen bij het raften mooi weer nodig hebben, en dan krijgen we dat!! Nou, we zullen zien! Laten we hopen dat hij gelijk heeft!



Dag acht, zondag 19 juni, Raften!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

We worden wakker van een stralende zon! Ongelooflijk, dat hadden we niet verwacht, na al die regen van gisteren! Snel ontbijten, en om 09.00 uur zitten we allemaal in de bus.

Het is ongeveer een klein uurtje rijden naar de brede rivier de Rio Napo. Deze stroomt dwars door het prachtige Amazone gebied. Iedereen krijgt een zwemvest aan en helm op en, voor wie dat wil en kan, een peddel, want er moet natuurlijk wel gewerkt worden! Marc steekt een heel verhaal af wat we wel en niet moeten doen, en wat er allemaal kan gebeuren (zo'n soort verhaal als in een vliegtuig!) en wat je het beste kunt doen wanneer je uit de boot mocht vallen! Juan F. komt erbij staan en maakt het een stuk minder eng, door te vertellen dat dit verhaal alleen maar uit voorzorg wordt verteld. Bij hem is nog nooit iemand uit de boot gevallen! Nou, dat heeft hij dus de rest van de vakantie moeten horen!!

We werden verdeeld over drie kleine rubber bootjes met daarin minimaal één gids. Ook vaarde er een meisje, Anita, constant met ons mee in een wildwater kano. Zij hield ook alles in de gaten. Dus wat kon ons nu gebeuren?!! Eerst natuurlijk nog insmeren tegen de zon. We hadden perfect weer voor het raften.

In de gids stond dat de Rio Napo een rustige rivier was! Daar waren we het toch niet helemaal mee eens! We kwamen vaak in wild kolkend water terecht, waarbij de peddelaars hard moesten werken om de stroming uit te komen. Op een gegeven moment zei Ernst dat het wat hem betreft nog wel wat wilder kon, nou dat hebben we geweten! De boten stonden soms bijna rechtop in het water! Hoezo, rustige rivier?

Halverwege de ruim vier uur durende tocht, waarbij we bijna dertig kilometer hebben afgelegd, was er gelegenheid om te stoppen wanneer je dat wilde. Onze bus met Juan Carlos, Freddy en Ben (voor wie het raften te gevaarlijk was) stond aan de kant om diegenen die dat wilden, op te vangen. Maar niemand wilde stoppen! Al zwaaiend peddelden we ze voorbij!

De drie boten bleven wel een beetje bij elkaar, maar op een gegeven moment zagen we dat de boot waar o.a. Cor en Kjerke in zaten, wat achter bleef. En wat bleef? Kjerke en Cor zaten op de buitenrand van de boot. Bij een heftige draaikolk vielen zij er beiden van af pardoes in het water. Beide gidsen gingen meteen achter Kjerke aan. Cor lieten ze gewoon afdrijven! Die zou zichzelf wel redden, dachten ze! Dat is uiteindelijk, met wat hulp wel, ook wel gelukt. Het vreemde was dat hij niet stroomafwaarts dreef, maar juist tegen de stroom in naar de kant werd gedrukt! Natuurlijk waren Kjerke en Cor toch wel een beetje geschrokken! Je bent er helemaal niet op voorbereid! Beiden werden weer in de boot gehesen en de tocht kon vervolgd worden. De zon zorgde er wel voor dat ze een klein beetje opdroogden!

Omdat Juan F. achterover leunde om alles te kunnen zien wat er zich afspeelde, viel ook hij, onder veel hilariteit, nog in het water! Dat was nummer drie! Er valt hier toch nooit iemand in het water Juan F.???!!!

Wat een avontuur! Iedereen vond het geweldig, het kon niet lang genoeg duren! Of toch wel? Want op een gegeven moment kregen we wel een beetje trek en werden we ook wel moe! Het was inmiddels al na tweeën! Geen wonder dat we trek hadden! Maar het einde van de tocht was in zicht, we zagen onze bus alweer staan! Eenmaal weer op de vaste wal, voelden we pas hoe nat we allemaal waren! Ook degenen die niet in het water gevallen waren, hadden bijna geen droge plek meer in hun kleren.











Er was voor ons een grote tafel gedekt met daarop allemaal heerlijke gerechten, zoals tortilla's met allerlei vullingen en heerlijk vers fruit. We vlogen erop aan, alsof we drie dagen niet gegeten hadden! Wat smaakte dat lekker! Zonder bestek werden de tortilla's naar binnen gewerkt! Wel wat primitief, maar wel heerlijk! Water maakt wel hongerig!



Toen iedereen voldoende had gegeten, gingen we terug naar ons mooie "stekkie" waar we nog net tijd hadden om een beetje bij te komen van alle emoties en daarna weer een heerlijk diner....., drankje en naar bed! Daar waren we best aan toe! Wat een geweldig mooie dag was dit weer!

Dag negen, maandag 20 juni, tropisch regenwoud en Rukullacta

(we zijn al weer een week in Ecuador!)



Het ontbijt staat pas om half negen gepland, beetje uitslapen noemen ze dat! Vandaag gaan we een stukje van het tropisch regenwoud bezoeken. Ons hotel ligt er midden in. We kunnen er zo heen lopen! Er worden twee groepjes gemaakt, omdat er maar een beperkt aantal aangepaste "off road" rolstoelen en helpers zijn.

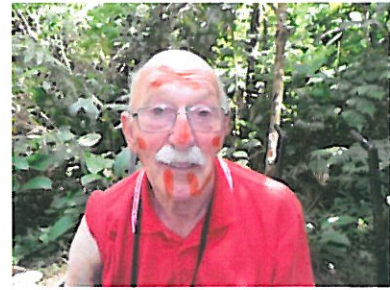
Er is een plaatselijke oorspronkelijke gids gekomen. Hij gaat ons van alles vertellen over de heilzame werking van o.a. planten en dieren in de jungle. We moeten eerst een stukje over een slecht begaanbaar pad. Daarna gaan we de hoogte in, en dat in de jungle! Dat valt niet mee. Het is behoorlijk zwaar, zelfs de paar kilometer die wij afleggen!



In een open plek in het woud wordt er gestopt. De gids laat ons diverse planten zien en vertelt wat en waar ze voor dienen. Als we hem moeten geloven, is er voor elke kwaal wel een plant die zou helpen! Voor blauwe plekken, voor hoofdpijn en zelfs voor reuma. Heel interessant om te horen hoe deze mensen in de natuur leven en nauwelijks naar een dokter of ziekenhuis gaan!

Op een gegeven moment vouwde de gids een door hem meegenomen pakje grote bladeren open. Daar kwamen twee hele grote rupsen uit. Een soort maden, heel erg onsmakelijk, vies en eng zagen deze er uit. Volgens onze lokale medicijnman bevatten deze dieren echter heel veel eiwitten. Door zijn stam worden deze volop gegeten! Hij voegde de daad bij het woord, draaide wat aan de rups en stak deze in zijn mond! In het 1^e groepje was er niemand die hem dat nadeed! In het 2^e groepje zaten de echte "Diehards". Ben en Ard hebben geproefd hoe deze rupsen smaken. Eerlijk is eerlijk, ze hebben er geen last van gehad, maar we hebben ook niet gemerkt dat ze daarna net zo vitaal waren als de indiaan!





Met deze kleuren jaag je de boze geesten wel weg!

Na dit uitgebreide en enthousiaste verhaal van onze gids, liepen we weer terug naar beneden, en ja hoor, Juan F. had de bus gestuurd, zodat we het pad niet meer af hoefden te lopen! Wat een service krijgen we hier toch!



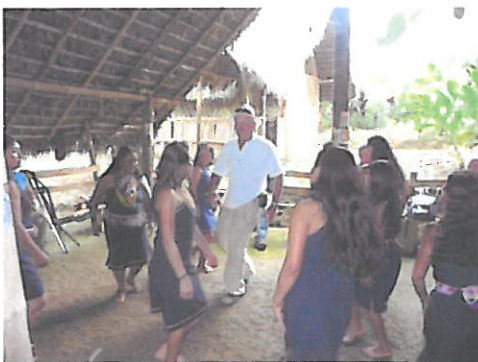
Teruggekomen in het hotel, hebben Chris, Kjerke en Marianne lekker gezwommen en in de Jacuzzi gezeten. Het zwembad was niet groot, maar het water was lekker fris en dat hadden ze net nodig!

Juan F. kwam hen wat lekkere drankjes brengen, en dat voelde toch wel erg decadent hoor! Met een drankje in de jacuzzi, midden in de jungle en het zonnetje erbij!

Het andere groepje was inmiddels ook terug, zodat we tijdens de heerlijke lunch lekker konden griezelen van het verhaal over het eten van de rupsen! De lunch smaakte ons toch wel beter!

Om 15.00 uur vertrokken we met de bus richting een inheemse Indiaanse gemeenschap, genaamd Rukullacta. Deze stam woont in een klein dorp waar (vooral) de wat oudere mensen hun traditie nog willen voortzetten. De ontwikkelingen van o.a. mobiele telefoon en tv waren ook hier al volop te zien. Dit komt mede door de linkse regering van Ecuador, die veel doet voor de ontwikkeling van het land en de bewoners. Maar deze mensen vinden het belangrijk dat de oude tradities en normen en waarden nog in stand worden gehouden en dat wilden ze ons graag laten zien!

Veel zang en dans werd voor ons opgevoerd in traditionele kleding, en uiteraard moest er weer mee gedanst worden!



Op een gegeven moment werden er twee vrijwilligers gevraagd.

Pieter en Ernst waren dit keer de “gelukkigen”! Pieter werd gebombardeerd tot bruidegom. Van te voren kreeg hij de bruid niet te zien. Kiezen kon hij dus niet. Aan de ene kant was het een serieuze aangelegenheid. Aan de andere kant werd toch ook wel veel gelachen! Kijk maar naar de foto's. En nu thuis vertellen Pieter dat je getrouwd bent!



Ernst kwam in aanmerking voor een complete reiniging. Hij werd “uitgerookt”. Het hielp wel, was zijn spontane reactie.



Aan het eind van de voorstelling kwamen er uit een schuur grote tafels met daarop allerlei door de stam, veelal van zaadjes gemaakte, mooie sieraden. Deze werden door de dames van de stam verkocht. Niet duur, wel uniek en mooi. Ieder had zijn eigen stukje van de tafel. Er werd goed opgelet wie wat verkocht. Dat regelden zij onderling erg goed! Er werd weer volop gekocht, en bij vertrek werden we hartelijk uitgezwaaid door de vele kinderen.



De "jongelui" mochten bewijzen, door op een schietschijf te schieten, dat zij goed met de blaaspijp overweg konden. Hier werd in het verleden mee gejaagd.



Theo ging op de foto met de plaatselijke jeugd!

Terug in het hotel konden we ons nog even opfrissen. Daarna was het weer aanschuiven voor het diner. Wat gaan de dagen hard als je het naar je zin hebt. De kok had weer zijn best gedaan om er iets bijzonders van te maken! Het smaakte wederom heerlijk!

Na een lekkere kop koffie of iets sterkers, zochten we allemaal ons huisje op om te genieten van een heerlijke nachtrust in deze prachtige, rustige omgeving! Jammer dat we morgen deze mooie oase van rust al weer moeten verlaten!

Dag tien, dinsdag 21 juni, Vrije ochtend, en terug naar Quito

Vanochtend staat er niets op het programma. Na het ontbijt gaat iedereen de koffer pakken, de rekening betalen van genoten drankjes en/of rustig met een kop koffie genieten van het prachtige uitzicht over het regenwoud. De vader en moeder van Juan F. en het voltallige personeel, nemen uitgebreid afscheid van ons. Het was een leuke en gezellige tijd in Huasquila Amazone Lodge.



Na de lunch rijden we terug naar Quito. Onderweg regent het soms keihard. We moeten weer de 4000 meter hoge passen over. Het zicht is af en toe wat minder. Gelukkig dat we zo'n goede chauffeur en bijrijder hebben. Zij nemen geen enkel risico.



Het is een lange rit over drukke, en soms slechte wegen. Onderweg wordt er nog twee keer gestopt voor een plas- en strekpauze bij een klein winkeltje of tankstation.

Iets later dan gepland, kwamen we aan in ons vertrouwde hotel Holiday Inn Express. Het wereldberoemde balletgezelschap "Jacchigua", stond ons al in prachtige kostuums op te wachten voor een spectaculaire privé voorstelling. Gauw even naar de kamers om de koffers weg te brengen en ons even op te frissen.

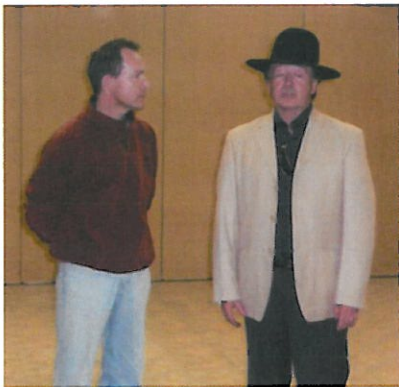




Eenmaal weer compleet kon de voorstelling beginnen! Ongelooflijk dat Juan F. dit heeft kunnen regelen! Deze groep is werkelijk van wereldklasse! Zij kwamen speciaal voor ons naar dit hotel met koffers vol kostuums en decoratie. Onze gids Marc vertelde dat deze voorstelling voor de groep erg moeilijk was. Onder andere vanwege de stroeve vloer en het ontbreken van de speciale effecten die ze normaal bij een optreden hebben. Marc was helemaal "happy" omdat zijn vrouw en dochtertje naar het hotel waren gekomen om mee te genieten van de voorstelling.

We kregen eerst een uitgebreide inleiding en uitleg van de zeer gedreven leider van het gezelschap, Rafael Camino. Rafael vertelde ons zijn persoonlijke levensverhaal. Hij is ook, veroorzaakt door diabetes, gehandicapt geweest, nu gaat het goed met hem. Rafael vertelde de successtory van "Jacchigua" het gezelschap waarmee hij wereldwijd optreedt. Ook hebben zij verschillende prijzen behaald.

De dansen waren ondanks de moeilijke omstandigheden fantastisch. De kostuums schitterend, en de dames en heren adembenemend mooi!



Na afloop van de voorstelling werd er voor de liefhebbers nog een foto met de dansers gemaakt. Rafael nam afscheid van ons en beloofde om morgen nog een cadeautje en wat folders van de groep te brengen!



Iedereen was erg moe en unaniem werd besloten om niet meer buiten het hotel te gaan dineren. Pizza's was de oplossing voor een snelle maaltijd. In de ontbijtzaal hebben we deze "uit het vuistje" lekker opgegeten! Iedereen viel om van de slaap. Morgen alweer onze laatste excursiedag in dit prachtige land!

Dag elf, woensdag 22 juni, Quito en Skylift



Iedereen kwam uitgerust bij het ontbijt. Vandaag gaan we Quito beter leren kennen! We besluiten om eerst naar de Skylift te gaan. Het weer is nu mooi en je kunt hier niet voorspellen hoe het 's middags zal zijn.

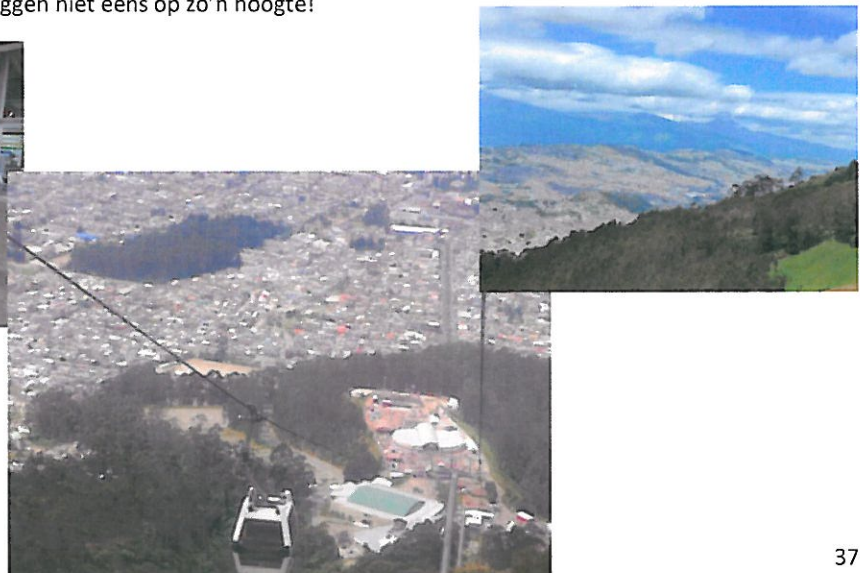
Met de kabelbaan vertrokken we om de beurt naar de grote hoogte van 4100 meter!



Het uitzicht over Quito, met rondom vulkanen en het Andes gebergte, was inderdaad adembenemend mooi! Je kon van hieruit goed zien wat Marc ons al verteld had. De stad Quito is niet in de breedte gegroeid, maar door het gebergte aan weerskanten, in de lengte! Het zicht was niet geheel helder, maar we kregen een prima beeld van deze aparte stad.



Er werden veel foto's gemaakt en vervolgens met de kabelbaan weer terug naar "normale hoogte" van 2900 meter! Veel skipistes in de Alpen liggen niet eens op zo'n hoogte!





Met de bus reden we door het drukke Quito naar ons lunchadres. Een prachtig restaurant dat bij het beroemde Mariabeeld met de vleugels gesitueerd was. Een heel apart beeld dat uiteraard ook gefotografeerd moest worden. Dit was wel niet op zo'n grote hoogte als waar we net vandaag kwamen, maar dit uitzicht was ook heel erg fraai!

Marc wees ons op bepaalde gebouwen die we 's middags zouden gaan bekijken. Niet iedereen zag wat hij bedoelde! Na de lunch (met o.a. worteltjes) zagen we het ineens allemaal! Zou het dan toch waar zijn dat je van peentjes goede ogen krijgt Ard???



De lunch was in één woord geweldig! Het eten was heerlijk en het uitzicht fantastisch! Weer een uitstekende keuze van Juan F., en de korte klim die we ervoor over moesten hebben, was het achteraf dik waard!



Het werd tijd om een cultuur te gaan snuiven! De bus zette ons af midden in het centrum van Quito, dat recent door de Unesco bekroond is als World Culture Heritage!

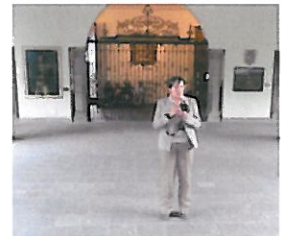




De volop aanwezige politie legt het verkeer gewoon plat om ons te laten oversteken! Goed geregeld, mannen!
We lopen langs mooie pleinen met prachtige beelden en langs mooie kerken.



Daarna ging het richting het Presidentiële paleis waar we probeerden om iets verder te komen dan de, overigens erg aardige wachten. Met de charmes van Marianne lukte dit zowaar! We mochten langs de beveiliging zonder iets te laten controleren. Er werd meteen iemand gebeld om ons rond te leiden, en er werd zelfs een foto van het gezelschap gemaakt voor de President!





Binnen was het ook allemaal oogverblindend. Van de grote kristallen kroonluchters tot de prachtige rozen! Er stonden grote vitrines met cadeaus, die de zittende president, Rafael Correa, tijdens zijn ambtsperiode, vanuit de hele wereld had ontvangen! Hij is van mening dat dit van het volk is en niet van hem. Er stonden prachtige dingen bij!



Gedurende de rondtour werd ons van alles verteld en we mochten overal kijken en bijna alles fotograferen. Kortom, een heel onverwachte en hartelijke ontvangst!



Als laatste bezoeken we de allermooiste kathedraal van Quito, de "Iglesia de la Compañía". Wat een pracht en praal, al dat (blad)goud! Een mooie afsluiting van deze rondleiding door Quito.



Na dit alles, werd het tijd om terug naar ons hotel te gaan. Iedereen wilde zich een beetje opknappen voor het laatste diner. Dit werd ons aangeboden in de buurt van het hotel. Een klein stukje met de bus, en we konden weer uitstappen! Daar wachtte ons weer een verrassing!



In het restaurant, waar typisch Ecuatoriaans eten werd geserveerd, hing een groot scherm waarop Juan F. met zijn broer Pablo, die zich ook had aangesloten bij ons gezelschap, een DVD toonde met de foto's die hij gedurende ons gehele verblijf in Ecuador van ons had genomen. Erg attent en bijzonder leuk!





Tussen de gangen van het diner door, werden er door verschillende mensen mooie woorden gesproken over deze geweldige reis. De welverdiende fooien werden gegeven aan Marc, Juan Carlos en Freddy. Onze complimenten voor hun inzet tijdens deze reis.



Cor had voor Juan F. en Marc een Oranje t-shirt van Nederland, die Juan F. gelijk aan deed.



We kregen naast de DVD met foto's, ook nog een t-shirt van Ecuador for All cadeau van Juan F. En, het kan niet op, er was ook nog voor iedereen een leuk souvenirje van Rafael Camino, de leider van de balletgroep Jacchigua.

Bepakt en bezakt gingen we terug naar het hotel. Iedereen deed snel de laatste spulletjes in de koffer gedaan en dan naar bed. Morgen is het weer heel vroeg dag voor ons.



Dag twaalf en dertien, donderdag 23 en vrijdag 24 juni, afscheid, terugreis en aankomst Amsterdam



Na een wel heel korte nacht, konden we vanaf plm. 6.00 uur aan het ontbijt. Snel een broodje met koffie. De koffers inladen en de bus in voor ons laatste ritje richting het vliegveld van Quito.

Juan F. en Marc gingen ook nog gezellig mee. Aangekomen bij het vliegveld, was het een beetje hectisch. We waren iets aan de late kant en er waren meer "wachtenden voor U". Gelukkig konden wij via een aparte ingang, snel naar de gate.

Bij de bus werd er eerst afscheid genomen van Juan Carlos en Freddy en in de hal van Juan F. en Marc. We waren het er allemaal over eens dat zij er mede voor gezorgd hadden, dat dit een onvergetelijke reis is geworden. Iedereen heeft hen dan ook uitvoerig bedankt! Op hun beurt zeiden zij, en dat was beslist niet naar de mond praten, dat zij het ook erg gezellig hadden gevonden met ons!



Over de terugreis kunnen we verder kort zijn. "Die was lang", alhoewel 2 uur korter dan de heenreis, omdat we nu maar 1 tussenlanding hadden! Op één van de mooie Nederlandse eilanden in de Caribbean, Bonaire, heeft het vliegtuig nog een uurtje aan de grond gestaan.



Vertrekken uit Quito op donderdag 23 juni om 9.00 uur en aankomen in Amsterdam op vrijdag 24 juni om 5.00 uur, allebei in de ochtend, komt door de vliegtijd van ruim 12 uur en een tijdsverschil van 6 uur vroeger in Ecuador. De verzorging aan boord van de vliegtuigen van KLM is altijd uitstekend. De stewardessen boden alle hulp en informeerden bij voortdurend of alles goed ging. Dat hebben we wel eens anders meegemaakt!

Van Marc hoorden we dat de KLM met speciaal goed opgeleide en ervaren piloten vliegt op Quito. De landing op dit zo hooggelegen vliegveld, precies tussen een aantal bergketens in, is erg moeilijk. Een beginnend piloot heeft hier moeite mee. Ook grotere vliegtuigen, zoals een Boeing 747, kunnen hier niet landen. Maar goed dat we dit niet vooraf hebben geweten!

Minister Donner van Binnenlandse-, en Koninkrijkszaken vloog, vanaf Bonaire, ook mee terug naar Nederland. Alleen moest hij werken op de terugweg en wij konden slapen. Verschil moet er zijn.

Op Schiphol stonden al verschillende familieleden en vrienden ons op te wachten. Het werd een hartelijk weerzien in ons mooie vertrouwde Nederland.

Er werd van elkaar afscheid genomen en iedereen ging weer zijn eigen weg!

Allemaal hartelijk bedankt voor jullie gezelschap, en misschien nog eens tot ziens op weer zo'n mooie reis!?



Marianne en Cor de Zeeuw, reisbegeleiders namens Gehandicaptenreizen Gouda, Juan Francisco Mara  n van Ecuador for All en de gids Marc Palmen.

Noot: Dit verslag is zowel in de tegenwoordige als in de verleden tijd geschreven. Dit komt omdat er door twee verslaggevers op verschillende momenten aan is gewerkt en zij dit ook zo hebben ervaren.

